

การใช้กิจกรรมการเล่านิทานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

USING STORYTELLING ACTIVITIES TO ENHANCE THE ENGLISH LISTENING ABILITY OF GRADE 6 STUDENTS

พรพิทศ พูนใจสม / PORNPIHOK POONJAISOM ¹

กัณฑ์ดนัย วรจิตติพล / KANDANAI WORAJITTIPHON ²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานภาษาอังกฤษ และ 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเล่านิทานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ ประชากรในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดช่องลาภ (โศคลาภประชาพัฒนา) จำนวน 17 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเล่านิทาน จำนวน 7 แผน 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังก่อนและหลังเรียน 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเล่านิทาน 4) แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเล่านิทาน และ 5) แบบสังเกตพฤติกรรมระหว่างการทำกิจกรรมของนักเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ข้อมูลแบบอุปนัย

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 55

2. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเล่านิทานโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

จากการสัมภาษณ์และการสังเกต พบว่า นักเรียนมีความชื่นชอบและรู้สึกสนุกสนานในการทำกิจกรรมเล่านิทาน และมีความเห็นว่ากิจกรรมเหล่านี้ช่วยฝึกทักษะการฟังได้ดี

คำสำคัญ: การเล่านิทานภาษาอังกฤษ, การฟังภาษาอังกฤษ, นักเรียนชั้นประถมศึกษา

¹ นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

² อาจารย์ ดร. สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

ABSTRACT

This research aimed to study: 1) the English listening ability of students who had participated in English storytelling activities; and 2) the attitude of students towards the storytelling activities which were designed to enhance their English listening ability. The research population was 17 grade 6 students at Wat Chonglap (Choklarp Pracha Pattana) School in the second semester of the academic year 2018. The research instruments constructed by the researcher were: 1) 7 storytelling activity lesson plans; 2) pre- and post-listening ability tests; 3) a questionnaire of students' attitude towards the storytelling activities; 4) an interview form for students' opinion on the storytelling activities, and 5) an observation form for the students' behavior while participating in the activities. The data were analyzed by using percentage, mean, standard deviation, and inductive data analysis.

The findings of this research were:

1. The students' English listening ability after learning through the storytelling activities was higher than that of before learning at the percentage of 55.
2. Overall, the students' attitude towards learning through the storytelling activities was at the highest level.

The interview and observation revealed that the students liked and enjoyed the storytelling activities. They also believed that these activities were helpful listening practices.

Keywords: English storytelling, English listening, primary school student

บทนำ

ศตวรรษที่ 21 เป็นศตวรรษแห่งการเปลี่ยนแปลงทุก ๆ ด้านอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและการดำเนินชีวิต รวมถึงการศึกษาที่ต้องพัฒนาให้ทันโลกยุคปัจจุบัน ซึ่งทักษะสำคัญที่มนุษย์ต้องเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มีทักษะหลักที่จำเป็น 3 ทักษะ คือ ทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม (learning and innovation skills) ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อเทคโนโลยี (information, media and technology skills) และทักษะด้านชีวิต และการทำงาน (life and career skills) (จิราพร พากร, 2557: ออนไลน์) โดยในศตวรรษนี้ สารสนเทศเกี่ยวกับความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงของสังคมและเศรษฐกิจส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษแทบทั้งสิ้น (Sabina, 2016: 80-85) นอกจากนี้ประเทศไทยเป็นหนึ่งในสมาชิกอาเซียนซึ่งใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสาร และประเทศไทยยังเป็นประเทศที่กำลังพัฒนาไปสู่ไทยแลนด์ 4.0 ที่เน้นการใช้นวัตกรรม ซึ่งเนื้อหาข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัยในปัจจุบันนั้นส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษเช่นกัน

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษถือว่ามีความสำคัญมาก ผู้ที่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้จะมีโอกาสในการทำงาน หรือโอกาสทางการศึกษาหาความรู้มากกว่าคนอื่น (Indramavan, 2013: 19-22) อย่างไรก็ตาม ทักษะภาษาอังกฤษของคนไทยยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ เช่น ผลคะแนนการทดสอบความรู้ระดับชาติ O-NET ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ยังต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ยที่กำหนดในทุกปี ดังเช่น ผลการทดสอบ O-NET ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งผู้วิจัยสอนอยู่นั้น พบว่า ในปีการศึกษา 2559 ได้คะแนนเฉลี่ย 31.25 ซึ่งต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ และผลการทดสอบในปี 2560 ได้คะแนนเฉลี่ย 27.50 ซึ่งต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศเช่นกัน (สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ, 2560: ออนไลน์)

ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ทักษะการฟังถือว่าเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญทักษะหนึ่ง และเป็นทักษะแรกที่สำคัญในการเรียนรู้ไปสู่ทักษะการพูด การอ่าน และการเขียนต่อไป (Moussa, Ayres & Sweller, 2012: 391) อย่างไรก็ตาม ทักษะการฟังถือว่าเป็นทักษะที่ยากและเป็นปัญหาทักษะหนึ่ง ดังเช่น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดช่องลาภ (โศคลาภประชาพัฒนา) ซึ่งผู้วิจัยปฏิบัติงานสอนอยู่นั้น ส่วนใหญ่มีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ โดยการสังเกตและสอบถามจากผู้เรียน พบว่า สาเหตุดังกล่าวเกิดจากการฟังภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ จึงทำให้ไม่สามารถสนทนาโต้ตอบโดยใช้ภาษาอังกฤษได้ นอกจากนี้ผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ดังกล่าวข้างต้น ยังพบว่านักเรียนมีคะแนนในวิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ย ไม่ผ่านตัวชี้วัดตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด ผู้วิจัยจึงเห็นความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยเริ่มจากทักษะการฟัง ซึ่งเป็นทักษะรับสารอันเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ คำศัพท์ สำนวน โครงสร้างภาษา ตลอดจนการออกเสียงในภาษาที่สอง ซึ่งถือเป็นข้อมูลทางภาษา (input) หรือความรู้ที่ผู้เรียนจำเป็นต้องสั่งสมเพื่อสามารถใช้ในการผลิตภาษาสื่อสารได้ (Hadfield & Hadfield, 2012: 10) ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะจากงานวิจัยของชินจิตร ว่องวชิราพาณิชย์ และเฉลิมชัย วิโรจน์วรรณ (2556: 22) ที่ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ภาพประกอบการสอนของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ พบว่า ในการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนนั้น ผู้สอนควรเริ่มจากทักษะการฟังก่อน แล้วจึงพัฒนาไปสู่ความสามารถด้านทักษะการพูดและทักษะอื่น ๆ ต่อไป ตามลำดับ โดยการพัฒนาทักษะการฟังนั้นทำได้หลายรูปแบบ เช่น ดลวรรณ พวงวิภาต (2554: 4) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความคงทนเรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการเรียนโดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ และพบว่า นิทานดังกล่าวทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะภาษาที่คงทนเพิ่มขึ้น โดยให้ข้อเสนอแนะว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษควรมีความหลากหลาย และเป็นกิจกรรมที่สามารถสร้างสถานการณ์การสื่อสาร โดยควรเน้นการจัดกิจกรรมแบบบูรณาการทางความคิดให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน เช่น การใช้สื่อการเรียนรู้ที่มีสีสัน สื่อเสียง นิทาน รวมถึงแบบฝึกทักษะต่าง ๆ เป็นต้น จากผลงานวิจัยของดลวรรณ พวงวิภาต (2554) ข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจนำนิทานมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการ

เล่านิทานจากผู้สอนโดยตรง และให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้อย่างหลากหลาย โดยเลือกนิทานที่มีเนื้อหาเหมาะสมกับวัยและพื้นฐานความรู้ของนักเรียน

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับนิทาน นิทาน หมายถึง การเล่าเรื่องปากต่อปากเรื่อยมา เป็นการเล่าเรื่องสืบทอดกันมาช้านาน เป็นวรรณกรรมปากเปล่า (oral literature) เป็นการเล่าเรื่องราวตั้งแต่ยังไม่มีลายเขียนหรือการพิมพ์เกิดขึ้น จึงมักจะขึ้นต้นด้วยคำว่า กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว (Once upon a time) โดยเนื้อหาในนิทานมักจะเป็นเรื่องราวเหนือธรรมชาติ มีอภินิหารต่าง ๆ เกิดขึ้น เพื่อให้เนื้อเรื่องมีความน่าสนใจ น่าติดตามมากยิ่งขึ้น (ฉวีวรรณ คูหาภินันท์, 2545: 1-2) นอกจากนี้นิทานมีประโยชน์ในการฟังเพื่อความบันเทิงแล้ว Ellis (1995: 21-22) ให้ข้อคิดเห็นว่า นิทานยังสามารถนำมาจัดกิจกรรมเพื่อการเรียนการสอนได้ เช่น การเล่านิทานเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูด ซึ่งจะช่วยส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียน รวมถึงการเรียนรู้โครงสร้างไวยากรณ์ทางภาษาได้ นอกจากนี้นิทานยังสอดแทรกวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและข้อคิดคุณธรรมด้วย

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้นิทานในการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษนั้น พบว่านิทานมีความเหมาะสมและสามารถนำไปเป็นสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะด้านต่าง ๆ ให้กับนักเรียนได้ เช่น กรรณิกา สุ่มมาตย์ (2556) ได้พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้หนังสือนิทานภาษาอังกฤษประกอบภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งแสดงให้เห็นว่านิทานมีความเหมาะสมในการนำมาจัดกิจกรรมการเรียนให้กับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา และจิราภรณ์ วิญญูกุล (2558) ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมการเล่านิทานภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการเล่านิทานจากครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่เป็นคนไทย พบว่า นักเรียนมีความสนใจและสนุกสนานในการเรียน สามารถเข้าใจเนื้อหาการเรียนได้ นอกจากนี้ยังมีผลการวิจัยในต่างประเทศเกี่ยวกับการใช้นิทานเป็นสื่อในการเรียนรู้ เช่น Safdarian (2013) ได้ศึกษาการใช้นิทานเพื่อพัฒนาความรู้พื้นฐานของผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศในประเทศสาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน สรุปได้ว่า โรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น คือ โรงเรียนที่เลือกใช้สื่อประเภทนิทานในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยผู้สอนซึ่งเป็นเจ้าของภาษานิทาน จากผลงานวิจัยทั้งสามข้างต้น สรุปได้ว่า กิจกรรมนิทานมีส่วนช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้ ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจนำนิทานมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการวิจัยในครั้งนี้ นอกจากผู้เรียนจะได้ฟังการเล่านิทานภาษาอังกฤษจากครูผู้สอนที่เป็นคนไทยแล้ว ผู้เรียนจะได้ฟังการเล่านิทานจากแผ่นเสียงเจ้าของภาษาด้วย เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฟังสำเนียงการออกเสียงจากเจ้าของภาษาที่ถูกต้อง อันจะช่วยพัฒนาทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจต่อไป

นอกจากนี้ งานวิจัยเกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง ได้ให้ข้อเสนอแนะว่าสื่อการเรียนรู้มีส่วนช่วยให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพได้ เช่น อารีญา เชี่ยวจจอหอ (2551) ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมการเล่าเรื่อง เพื่อเพิ่มความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยสรุปได้ว่า กิจกรรมการเล่าเรื่องสามารถพัฒนาทักษะการฟังและทักษะการพูดได้ดี โดยใช้สื่อประเภทนิทานสำหรับเด็กช่วงชั้นที่ 1 ที่มีภาพประกอบ เพราะรูปภาพสามารถกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้

ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงใช้สื่อรูปภาพจากหนังสือนิทานในการเล่าเรื่อง และยังใช้สื่อหุ่นมือประกอบการเล่านิทาน เพื่อดึงดูดความสนใจ และส่งเสริมความเข้าใจในเนื้อเรื่องของนิทานให้แก่ผู้เรียน และนอกจากกิจกรรมการเล่าเรื่องแล้ว งานวิจัยนี้ยังเพิ่มกิจกรรมการเรียนการสอนต่าง ๆ ที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ ความเข้าใจในเนื้อเรื่อง และทักษะการพูดให้ผู้เรียนได้ฝึกฝน หลังจากที่ฟังนิทานจากแผ่นเสียงเจ้าของภาษาและครูแล้ว

อย่างไรก็ตาม มีผู้วิจัยที่กล่าวถึงข้อจำกัดของการใช้นิทานเป็นสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น Hsu (2015: 13-25) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับอนุบาลของครูโดยใช้การเล่านิทาน ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาล พบว่า ผู้เรียนบางคนไม่มีสมาธิในการฟัง ไม่สนใจกิจกรรม ต่อต้านการฟังนิทาน ซึ่งมาจากการใช้นิทานที่มีเนื้อห่ายเกินไ้ไปสำหรับผู้เรียนที่มีพื้นฐานภาษาดี หรือการจัดกิจกรรมระหว่างการฟังที่ไม่ดึงดูดความสนใจ เพราะผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างระหว่างบุคคล คือ มีทั้งนักเรียนที่เรียนเก่ง และนักเรียนที่เรียนอ่อน ทำให้นักเรียนที่เรียนเก่งไม่สนใจนิทานที่มีเนื้อห่ายเกินไ้ไป ซึ่งในทางตรงกันข้าม หากผู้สอนจัดกิจกรรมโดยใช้นิทานที่มีเนื้อหายากเกินไ้ไปสำหรับนักเรียนที่เรียนอ่อน จะทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกไม่อยากเรียน สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะใช้นิทานอีสปที่มีวงค์คำศัพท์และเนื้อหาที่เหมาะสมกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 และให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นโดยตอบแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อกิจกรรม และผู้วิจัยได้ใช้แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการฟัง เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการศึกษาพัฒนาการในการเรียนของผู้เรียนด้วย เหตุผลที่ผู้วิจัยเลือกใช้นิทานอีสปนั้นเพราะเป็นนิทานที่มีคติสอนใจที่เป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิตแก่นักเรียน และตัวละครในนิทานคือสัตว์ต่าง ๆ ซึ่งมีความน่าสนใจ และเหมาะสมกับวัยของนักเรียน

จากเหตุผลที่กล่าวมา ผู้วิจัยมีความสนใจนำนิทานมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้เน้นจัดกิจกรรมที่มีความหลากหลาย โดยมีทั้งกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ ความเข้าใจในเนื้อเรื่อง และทักษะการพูด มีทั้งกิจกรรมที่ง่ายและยากเพื่อให้สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคลและความรู้พื้นฐานของนักเรียน เช่น การพูดบรรยายภาพ การเรียงลำดับเหตุการณ์ การเขียนตามคำบอก บทบาทสมมติ เป็นต้น และผู้เรียนจะได้ฟังการเล่านิทานจากแผ่นเสียงเจ้าของภาษาอังกฤษด้วย เพื่อเป็นการฝึกฝนให้เกิดความคุ้นเคยกับสำเนียงเจ้าของภาษา อันจะส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการออกเสียงและทักษะการพูดในอนาคต นอกจากนี้ ผู้เรียนจะได้ฟังการเล่านิทานโดยผู้วิจัยซึ่งเป็นครูของผู้เรียนด้วย เพื่อช่วยส่งเสริมความเข้าใจในเนื้อหาของนิทานที่ได้ฟัง ผลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดช่องลาภ (โชคลาภประชาพัฒนา) ในการพัฒนาทักษะการฟัง อันเป็นทักษะเบื้องต้นที่สำคัญทักษะหนึ่งในการสื่อสารของผู้เรียนต่อไป

วัตถุประสงค์

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมเล่านิทานภาษาอังกฤษ

2. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้กิจกรรมการเล่านิทานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดช่องลม (โชคลมประชาพัฒนา) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1 จำนวน 17 คน นักเรียนเหล่านี้กำลังเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเสริม รหัสวิชา 16102 โดยเป็นรายวิชาที่กำหนดให้เรียนจำนวน 2 คาบ ต่อสัปดาห์ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โดยนักเรียนกลุ่มนี้เรียนวิชาภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ และเริ่มเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เวลาที่ใช้ในการทดลอง คือ 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบเรียน รวมทั้งสิ้น 16 คาบ

สำหรับตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ตัวแปรต้น คือ กิจกรรมการเล่านิทาน และตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ และความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมเล่านิทานภาษาอังกฤษ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม เรื่อง Aesop's Fables เป็นแผนการจัดการกิจกรรมการเล่านิทานภาษาอังกฤษ โดยใช้นิทานอีสป จำนวน 6 แผน ผู้วิจัยเลือกใช้นิทานอีสปในการวิจัยครั้งนี้ เนื่องจากนิทานอีสปเป็นเรื่องเล่าที่ให้คติสอนใจที่เป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิตแก่ผู้เรียน มีภาพการ์ตูนประกอบสวยงามน่าสนใจ และมีแผ่นเสียงการเล่านิทานจากเจ้าของภาษาประกอบ นิทานที่เลือกใช้มี จำนวน 6 เรื่อง ซึ่งแปลโดย ชุตินา อาริยะธนวัลย์ และอาภาพรรณ โขสิตาภา (2553) ได้แก่ 1) The Fox and the Crow 2) The Fox and the Woodcutter 3) The Oak and the Reed 4) The Rose and the Amaranth 5) The Wind and the Sun และ 6) The Ax and the Trees นิทานเหล่านี้มีความยากง่าย เหมาะสมกับระดับช่วงชั้นที่ 2 คือ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ซึ่งนิทานแต่ละเรื่องมีการใช้โครงสร้างภาษาที่คล้ายคลึงกัน และใช้วงศาคำศัพท์ประมาณ 1,050-1,200 คำ ผู้วิจัยใช้วิธีการสอน 3 ขั้นตอน โดยดัดแปลงจากขั้นตอนการสอนการฟังของ Hadfield & Hadfield (2012: 80-81) ดังต่อไปนี้

1.1 ขั้นตอนการฟัง (pre-listening) ในขั้นนี้ ผู้สอนเตรียมความพร้อมผู้เรียนก่อนการฟังนิทาน และให้ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์ที่สำคัญจากนิทานแต่ละเรื่อง โดยใช้รูปภาพจากนิทานและคำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนตอบ เช่น ถามว่า "What did you see in the picture?" และนักเรียนช่วยกันตอบคำถามจากภาพที่เห็น และช่วยกันออกความคิดเห็นว่านิทานเรื่องนี้ควรมีชื่อเรื่องว่าอะไร หลังจากนั้นครูจึงสอนการออกเสียงคำศัพท์ใหม่โดยใช้บัตรคำศัพท์และภาพ

1.2 ขั้นระหว่างการฟัง (while-listening) ขั้นนี้ผู้เรียนได้ฟังนิทานจากแผ่นเสียงเจ้าของภาษา โดยให้ฟัง 2 รอบ ก่อนการฟัง ครูเขียนคำถามเพื่อวัดความเข้าใจในการฟังบนกระดานหน้าชั้นเรียน เพื่อให้

นักเรียนหาคำตอบระหว่างฟัง ในการฟังรอบแรกให้ฟังเพื่อตอบคำถามทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง เช่น คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่องว่า “What should be the title of this story” ส่วนในการฟังรอบที่สองให้ตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดของเรื่อง เช่น “How many characters are there in this story? Who are they?” หรือคำถามเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่อง เช่น ตัวอย่างคำถามจากเรื่อง The Fox and the Crow ได้แก่ “What food did the crow find?” “Which animal wanted to take the food from the crow?” “Was it able to take the food from the crow?” “How did it do that?” และคำถามเกี่ยวกับคตินิยมที่ได้จากการฟังนิทาน เช่น “What have you learned from the story?” เมื่อเฉลยคำตอบแล้วผู้เรียนจึงได้ฟังการเล่านิทานจากผู้สอนอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้เกิดความเข้าใจเนื้อเรื่องมากยิ่งขึ้น ซึ่งผู้สอนใช้รูปภาพประกอบการเล่าเรื่องและใช้คำถามข้างต้นเพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจเหตุการณ์ต่าง ๆ ในนิทานด้วย

1.3 ขั้นหลังการฟัง (post-listening) ในขั้นสุดท้ายนี้ผู้เรียนทำกิจกรรมทบทวนความรู้คำศัพท์ เช่น กิจกรรม touch the board คือ นักเรียนยืนหันหลังให้กระดานและฟังการออกเสียงคำศัพท์จากผู้สอนและหันกลับไปเลือกคำที่ถูกต้องให้ไวที่สุด โดยในการเรียนนิทานแต่ละเรื่องในแต่ละสัปดาห์จะมีกิจกรรมฝึกคำศัพท์ที่แตกต่างกันไป กิจกรรมสุดท้ายที่ผู้เรียนทำในทุกสัปดาห์จากการทำกิจกรรมคำศัพท์แล้ว คือ บทบาทสมมติ โดยให้ผู้เรียนทำงานคู่ และเล่นบทบาทเป็นตัวละครในนิทาน โดยใช้ภาพเหตุการณ์ในนิทานและคำศัพท์ที่ได้รับช่วยในการแต่งประโยค หลังจากนั้น ผู้สอนจึงให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบท้ายเรื่อง ซึ่งจะกล่าวถึงรายละเอียดในหัวข้อถัดไป

2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อวัดพัฒนาการความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษเป็นแบบทดสอบ จำนวน 2 ตอน ตอนละ 10 คะแนน รวมเป็น 20 คะแนน ดังนี้

2.1 ตอนที่ 1 เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ (multiple choice) และแบบทดสอบเติมคำ (cloze test) จำนวน 10 ข้อ

2.2 ตอนที่ 2 เป็นแบบทดสอบแบบถูก ผิด (true/false) จำนวน 10 ข้อ

แบบทดสอบก่อนและหลังเรียนนี้เป็นแบบทดสอบชุดเดียวกัน โดยผู้วิจัยสุ่มเลือกนิทานหนึ่งเรื่องสำหรับเป็นเนื้อหาในการจัดทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ได้แก่ เรื่อง The Sick Lion เพราะเป็นนิทานอีสปที่มีความง่ายของภาษาและวงคำศัพท์ในระดับเดียวกันกับนิทานที่ใช้จัดกิจกรรมทั้ง 6 เรื่อง ดังที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้น ในหัวข้อแผนการจัดการเรียนรู้

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเล่านิทาน ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน ที่มีผลต่อกิจกรรมการเล่านิทานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง ซึ่งเป็นคำถามแบบปลายปิด จำนวน 5 ข้อ

4. แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมการเล่านิทาน ผู้วิจัยได้สร้างแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (semi-structured interview) และขออนุญาตทำการบันทึกเสียงคำตอบของนักเรียนทุกคน โดยคำถามมีทั้งหมด 7 ข้อ เป็นคำถามเกี่ยวกับความเข้าใจภาษาอังกฤษและประโยชน์จากการฟังนิทาน

5. แบบสังเกตพฤติกรรมระหว่างการทำกิจกรรมของนักเรียน ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในระหว่างการทำกิจกรรม และบันทึกพฤติกรรมของผู้เรียนทุกคาบ โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ซึ่งตัดแปลงมาจากลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และอัจฉรา ชำนิประศาสน์ (2545: 131)

วิธีดำเนินการ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยโดยการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) ทดลองกับนักเรียนกลุ่มเดียว มีการทดสอบก่อนและหลังเรียน แสดงตามแบบแผนการวิจัย (research design) ดังนี้

ทดสอบก่อนเรียน	กิจกรรมการเล่านิทาน	ทดสอบหลังเรียน
T1	X	T2

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย (research design) ดังนี้

- T1 คือ การทดสอบก่อนเรียน
- X คือ กิจกรรมการเล่านิทาน
- T2 คือ การทดสอบหลังเรียน

ในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้แบ่งชั้นการวิจัยเป็น 2 ขั้นตอนใหญ่ ๆ ได้แก่ ชั้นการสร้างเครื่องมือในการวิจัย และชั้นการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ดังนี้

1. ชั้นการสร้างเครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

1.1 ศึกษารายละเอียดโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดช่วงชั้นที่ 2

1.2 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบท้ายเรื่อง แบบทดสอบท้ายบทเรียน แบบสอบถามความคิดเห็น แบบสัมภาษณ์ และแบบสังเกต

1.3 นำเสนอเครื่องมือต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบ ให้คำแนะนำในส่วนที่บกพร่อง คือ ข้อคำถามในแบบสอบถามความคิดเห็นยังไม่ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

1.4 นำเสนอผู้เชี่ยวชาญ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยทุกชิ้น ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะว่า เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี มีการกำหนดกิจกรรมที่หลากหลาย จึงเป็นแผนที่สามารถส่งเสริมการเรียนรู้ได้ แต่สำหรับแบบทดสอบท้ายบทเรียน ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะว่า ข้อสอบบางข้อใช้สำนวนภาษาอังกฤษในการถามที่ยากเกินไป ไม่เหมาะสมสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา และสำหรับแบบสอบถามความคิดเห็นให้คำแนะนำว่า มีคำถามบางข้อที่ยาวเกินไป อาจทำให้นักเรียนตีความได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ ซึ่งผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบท้ายบทเรียนและแบบสอบถามความคิดเห็นกลับมาแก้ไขปรับปรุงให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

1.5 นำเครื่องมือมาวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบและข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (Index of item-objective congruence: IOC) โดยพิจารณาข้อสอบและข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.66-1.00 คือ ความตรงเชิงเนื้อหาที่อยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ ผลการพิจารณา พบว่ามีข้อสอบและข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.66-1.00

1.6 นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 16 คน โรงเรียนวัดหนองพันจันทร์ ซึ่งเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก และมีจำนวนนักเรียนใกล้เคียงกับประชากรวิจัยในครั้งนี้

2. ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ใช้เวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบเรียน รวมทั้งสิ้น 16 คาบ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ผู้วิจัยได้จัดทำหนังสือแสดงความยินยอมเข้าร่วมการวิจัยของอาสาสมัครวิจัยสำหรับผู้ปกครองและผู้อยู่ในปกครอง โดยอาสาสมัครวิจัยลงลายมือชื่อและผู้ปกครองลงลายมือชื่อรับทราบและยินยอมให้อาสาสมัครเข้าร่วมการวิจัยได้ ซึ่งมีนักเรียนทุกคนในห้องเรียน จำนวน 17 คน ยินยอมเข้าร่วมการวิจัย

2.2 ผู้วิจัยจัดการปฐมนิเทศผู้เรียน ในสัปดาห์แรกของการทดลอง เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการทดลองในครั้งนี้ โดยใช้เวลา 15 นาที อธิบายขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัยให้ผู้เข้าร่วมการวิจัยเข้าใจ

2.3 ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (pre-test) หลังจากการปฐมนิเทศ ซึ่งอยู่ในช่วงเวลาสัปดาห์แรกเช่นกัน เพื่อตรวจสอบความสามารถด้านการฟัง จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลา 50 นาที

2.4 ขั้นตอนการสอน ขั้นนี้ใช้เวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบเรียน โดยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 1 แผน ใช้เวลาในการสอน 1 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบเรียน โดยผู้วิจัยใช้วิธีการสอนตาม 3 ขั้นตอน ดังที่ได้กล่าวไปข้างต้น ได้แก่ ขั้นก่อนการฟัง (pre-listening) ขั้นระหว่างการฟัง (while-listening) และขั้นหลังจากการฟัง (post-listening)

2.5 ผู้เรียนทำแบบทดสอบท้ายเรื่อง หลังจากเรียนกิจกรรมการเล่านิทานในแต่ละเรื่องจบ ซึ่งแบบทดสอบท้ายเรื่องนี้มีจำนวน 10 ข้อ ใช้เวลา 20 นาที

2.6 ผู้เรียนทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน (post-test) ในสัปดาห์สุดท้ายของการทดลอง ซึ่งคือสัปดาห์ที่ 8 โดยแบบทดสอบนี้มีจำนวน 20 ข้อ ใช้เวลา 50 นาที

2.7 ผู้วิจัยทำแบบบันทึกการสังเกต โดยสังเกตและบันทึกพฤติกรรมผู้เรียนระหว่างการทำกิจกรรมในสัปดาห์ที่ 2-6

2.8 ผู้วิจัยให้ผู้เรียนทำแบบสอบถามความคิดเห็น เพื่อวัดความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมการเล่านิทาน ในสัปดาห์สุดท้ายของการทดลอง (สัปดาห์ที่ 8)

2.9 ผู้วิจัยสัมภาษณ์ผู้เรียนโดยใช้แบบสัมภาษณ์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมการเล่านิทาน ในสัปดาห์สุดท้ายของการทดลอง (สัปดาห์ที่ 8)

ผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง การใช้กิจกรรมเล่านิทานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปรากฏผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ดังนี้

1. คะแนนความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของผู้เรียน พบว่า ความสามารถด้านการฟัง ภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน มีคะแนนเฉลี่ยการฟังหลังเรียนสูงขึ้น โดยคิดเป็น ร้อยละ 55 ตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อวัดความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ

คะแนนความ สามารถด้านการฟัง	คะแนน แบบทดสอบ	ร้อยละ	μ	σ
ก่อนเรียน	20	25.30	5.06	1.76
หลังเรียน	20	80.30	16.06	1.78
ผลต่างคะแนนเฉลี่ย	20	55.00	11	

* *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นอกจากนี้ ในการทำแบบทดสอบท้ายเรื่องหลังจากการเรียนโดยกิจกรรมการเล่านิทานแต่ละบทจบ พบว่า นักเรียนมีพัฒนาการความเข้าใจการฟังเพิ่มขึ้นตามลำดับ โดยมีคะแนนเฉลี่ยในแบบทดสอบท้ายเรื่องที่ 1 คือ 4.06 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 40.60 และมีคะแนนเฉลี่ยในแบบทดสอบท้ายเรื่องที่ 6 คือ 8.82 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 88.20 ตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลคะแนนแบบทดสอบท้ายเรื่อง ด้านความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของผู้เรียน

ค่าเฉลี่ย/ร้อยละ	แบบ ทดสอบ ที่ 1	แบบ ทดสอบ ที่ 2	แบบ ทดสอบ ที่ 3	แบบ ทดสอบ ที่ 4	แบบ ทดสอบ ที่ 5	แบบ ทดสอบ ที่ 6
ค่าเฉลี่ย	4.06	4.59	6.53	7.12	7.88	8.82
ร้อยละ	40.60	45.90	65.30	71.20	78.88	88.20

2. ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมการเล่านิทาน เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยสรุปจากแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และ แบบสังเกตพฤติกรรม ดังนี้

2.1 คะแนนแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเล่านิทาน เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเล่านิทาน โดยเฉลี่ยที่ 4.66 ระดับมากที่สุด และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.28 หมายความว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจโดยรวมในระดับมากที่สุด ตามตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 ผลคะแนนแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อกิจกรรมการเล่านิทาน

ความพึงพอใจ	μ	σ	ระดับความพึงพอใจ
1. การเล่านิทานของครูและอุปกรณ์ที่ใช้น่าสนใจ	4.94	0.24	มากที่สุด
2. ความเข้าใจในการฟังการเล่านิทานจากครู	4.71	0.47	มากที่สุด
3. การฟังการเล่านิทานจากแผ่นเสียงน่าสนใจ	4.18	0.88	มาก
4. เนื้อหานิทานอิสปภาษาอังกฤษน่าสนใจสามารถเข้าใจได้	4.71	0.59	มากที่สุด
5. การเรียนโดยใช้สื่อนิทานภาษาอังกฤษสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาได้	4.76	0.56	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.66	0.28	มากที่สุด

2.2 แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมการเล่านิทานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้วิจัยได้สรุปข้อคิดเห็นของผู้เรียนที่ได้จากการสัมภาษณ์ ตามแนวคิดการวิเคราะห์ข้อมูลแบบอุปนัย (Inductive data analysis) ซึ่งลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และอัจฉรา ชำนิประศาสน์ (2545: 187) กล่าวว่า การวิเคราะห์ข้อมูลแบบนี้ คือ การนำข้อคิดเห็นจากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ตั้งแต่ข้อมูลย่อย (Segments) ประเด็น (Topics) และนำประเด็นหลักมาจับกลุ่ม (Categories) สรุปผลรวม และแยกเป็นหัวข้อ ซึ่งผลการวิเคราะห์ พบว่า ผู้เรียนมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน โดยสามารถสรุปความคิดเห็นได้เป็น 2 ลักษณะ คือ ความคิดเห็นเชิงบวก และความคิดเห็นเชิงลบ ตามตารางที่ 4 ดังนี้

ตารางที่ 4 สรุปความคิดเห็นของผู้เรียน ที่มีต่อกิจกรรมการเล่านิทานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง ภาษาอังกฤษจากการสัมภาษณ์

สรุปความคิดเห็น เชิงบวก	สรุปความคิดเห็น เชิงลบ	ข้อเสนอแนะ
1) เข้าใจภาษาอังกฤษมากขึ้น เพราะนิทานง่ายและสนุก 2) ครูเล่านิทานเข้าใจมากกว่าฟังแผ่นเสียง 3) ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่เรียนสนุก 4) ครูมีอุปกรณ์ประกอบการเล่านิทาน ทำให้เข้าใจมากขึ้น 5) นิทานสามารถพัฒนาทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนและคำศัพท์ได้	1) นิทานไม่สนุกและยากเกินไป 2) ฟังจากแผ่นเสียงไม่ค่อยเข้าใจ	- อยากให้เพิ่มรอบการฟัง แผ่นเสียงเจ้าของภาษาพร้อมครูอธิบาย

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นเชิงบวกของผู้เรียน คือ ผู้เรียนมีความเข้าใจภาษาอังกฤษมากขึ้น ฟังครูเล่านิทานแล้วเข้าใจมากกว่าฟังจากแผ่นเสียงเจ้าของภาษา เพราะครูมีอุปกรณ์ประกอบการเล่าทำให้เข้าใจและสามารถพัฒนาทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่านและจดจำคำศัพท์ได้ง่ายขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม มีนักเรียนสองคนที่มีความคิดเห็นเชิงลบ คือ นิทานไม่สนุกและยาก ฟังการเล่านิทานจากแผ่นเสียงเจ้าของภาษาไม่ค่อยเข้าใจ และได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรเพิ่มรอบการฟังการเล่านิทานจากแผ่นเสียงเจ้าของภาษาโดยให้ครูอธิบายเหตุการณ์ไปพร้อมกัน

2.3 แบบการสังเกตพฤติกรรมระหว่างการทำกิจกรรมของนักเรียน ที่มีต่อกิจกรรมการเล่านิทาน เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลจากการสังเกตสามารถวิเคราะห์แยกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ด้านพัฒนาการทักษะการฟัง และด้านความสนใจในกิจกรรม ดังรายละเอียดในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 คะแนนจากการสังเกตพฤติกรรมระหว่างการทำกิจกรรมของนักเรียน

พฤติกรรมของนักเรียนระหว่างการทำกิจกรรม	μ	σ	ความหมาย
ด้านที่ 1 พัฒนาการทักษะการฟัง			
1. ความสามารถด้านทักษะการฟัง	3.94	0.56	มาก
2. ความเข้าใจเนื้อเรื่องที่ฟัง	4.12	0.70	มาก
3. การตอบคำถามในระหว่างเรียน	4.35	0.61	มาก
4. ความสามารถในการสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่ฟัง	4.00	0.79	มาก
5. ความสามารถในการลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่ฟัง	3.94	0.83	มาก
รวม	4.07	0.17	มาก

ตารางที่ 5 คะแนนจากการสังเกตพฤติกรรมระหว่างการทำกิจกรรมของนักเรียน (ต่อ)

พฤติกรรมของนักเรียนระหว่างการทำกิจกรรม	μ	σ	ความหมาย
ด้านที่ 2 ความสนใจในกิจกรรม			
6. มีความกระตือรือร้นในการเรียน	4.41	0.71	มาก
7. มีการซักถามครูหรือเพื่อนร่วมชั้นระหว่างเรียน	4.59	0.51	มากที่สุด
8. ฟังนิทานอย่างตั้งใจไม่ส่งเสียงดังระหว่างเรียน	4.41	0.71	มาก
รวม	4.47	0.10	มาก

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า ด้านที่ 1 พัฒนาการทักษะการฟัง พบว่า พฤติกรรมที่ผู้เรียนแสดงมากที่สุด คือ การตอบคำถามในระหว่างเรียน มีค่าเฉลี่ย 4.35 อยู่ในระดับมาก และรองลงมาคือ ความเข้าใจเนื้อเรื่อง มีค่าเฉลี่ย 4.12 อยู่ในระดับมาก และพฤติกรรมที่แสดงน้อยที่สุด คือ ความสามารถด้านทักษะการฟังและความสามารถในการลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่ฟัง มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 3.94 อยู่ในระดับมาก

ด้านที่ 2 ความสนใจในกิจกรรม พบว่า พฤติกรรมที่ผู้เรียนแสดงมากที่สุด คือ มีการซักถามครูหรือเพื่อนร่วมชั้นระหว่างเรียน มีค่าเฉลี่ย 4.59 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีความกระตือรือร้นในการเรียนและฟังนิทานอย่างตั้งใจ ไม่ส่งเสียงดังระหว่างเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ 4.41 อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีข้อค้นพบที่นำมาอภิปรายผลในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. ผลการศึกษาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของผู้เรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมเล่านิทานภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้น โดยผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองสูงขึ้น คิดเป็นร้อยละ 55 ผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของอนงนาฏ เศรษฐการ (2553: 21-22) และ อารีญา เชี่ยวจวหอ (2551: 12-15) ที่พบว่า การใช้นิทานช่วยพัฒนาความสามารถในการฟังของนักเรียน การที่ผู้เรียนมีความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษสูงขึ้นนั้น อาจมาจากกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังต่อไปนี้

1.1 กิจกรรมการฟังการเล่านิทาน ผู้วิจัยให้ผู้เรียนฟังการเล่านิทานจากแผ่นเสียงเจ้าของภาษา และฟังการเล่านิทานจากผู้วิจัย โดยวัตถุประสงค์ที่ให้ผู้เรียนฟังการเล่านิทานจากแผ่นเสียงเจ้าของภาษา เพื่อให้ผู้เรียนได้ฟังสำเนียงภาษาจากเจ้าของภาษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Harmer (2013: 136) กล่าวว่า อุปกรณ์บันทึกเสียงหรือ การฟังเสียงสามารถนำมาเป็นสื่อประกอบการสอนได้ดี หลังจากนั้นผู้วิจัยจึงเล่านิทานด้วยตัวเองโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ในการเล่านิทานและใช้เสียงสูงต่ำ เสียงเบาเสียงดัง ตามเหตุการณ์หรือตัวละครในนิทาน เพื่อให้ผู้เรียนคล้อยตามและสามารถติดตามเนื้อเรื่องไปพร้อมกันได้ เช่น นิทานเรื่อง The fox and the crow ผู้วิจัยใช้เสียงใหญ่สำหรับเสียงสุนัขจิ้งจอก และใช้เสียงเล็กสำหรับเสียงอีกา เป็นต้น ซึ่งในการเล่านิทาน

เรื่องแรกผู้เรียนจะยังฟังไม่ค่อยเข้าใจ แต่หลังจากได้ฟังนิทานบ่อย ๆ ทำให้ผู้เรียนสามารถจำประโยคต่าง ๆ ได้ และตอบคำถามระหว่างกิจกรรมการฟังได้ เช่น ผู้วิจัยถามว่า “What is the title of the story?” “According to the story, what happened?” ผู้เรียนสามารถตอบคำถามได้ถูกต้องมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อารีญา เชี่ยวจ่อหอ (2551: 12-15) ที่กล่าวว่า ความสามารถในการฟัง เกิดจากการใช้ความรู้เดิมและประสบการณ์ที่พบบ่อย ๆ ในการรับสาร ทำให้สามารถตีความ ลำดับเหตุการณ์จนสามารถแยกแยะ คาดการณ์ถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้น จนสามารถเชื่อมโยงไปสู่การสร้างความรู้ใหม่ได้

1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้แบ่งการจัดกิจกรรมเป็น 3 ขั้นตอน คือ

1.2.1 ขั้นก่อนฟัง (pre-listening) ในขั้นนี้ผู้วิจัยใช้สื่อรูปภาพเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน และถามคำถามเกี่ยวกับเหตุการณ์ในภาพ เช่น “What is the story?” “Who are the characters in the story?” พบว่า ผู้เรียนมีความสนใจในการฟังนิทาน และให้ความร่วมมือในการตอบคำถามเป็นอย่างดี กล่าวพูดและแสดงความคิดเห็น ซึ่งอาจมาจากการใช้สื่อรูปภาพที่มีความน่าสนใจและเข้าใจง่าย สอดคล้องกับ ชื่นจิตร ว่องวชิราพาณิชย์ และเฉลิมชัย วิโรจน์วรรณ (2556: 22-23) ที่กล่าวว่า การใช้ภาพประกอบกิจกรรมต่าง ๆ สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้ ทำให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก และมีความมั่นใจมากขึ้น

1.2.2 ขั้นระหว่างการฟัง (while-listening) ในขั้นนี้ ผู้วิจัยให้ผู้เรียนได้ฟังการเล่านิทานจากแผ่นเสียงเจ้าของภาษา และฟังการเล่านิทานจากผู้วิจัยโดยใช้สื่อประกอบการเล่านิทาน คือ ตุ๊กตาหุ่นมือ นอกจากนี้จากการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนยังพบว่า สื่อการสอนในหลายรูปแบบเช่นนี้ มีส่วนช่วยสร้างความเข้าใจในเรื่องที่ฟังให้แก่ผู้เรียนมากขึ้น และยังส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วย เช่น ในระหว่างเรียนนั้น พบว่า มีผู้เรียนบางคนพยายามออกเสียงเลียนแบบเสียงเจ้าของภาษาจากแผ่นเสียง และแสดงท่าทางตามคำศัพท์ที่ออกเสียงด้วย ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของดลวรรณ พวงวิภาค (2554: 4) ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษควรมีกิจกรรมที่หลากหลาย สามารถบูรณาการทางความคิดของนักเรียนได้ และใช้สื่อที่เหมาะสม เช่น การใช้สื่อที่มีสีสัน สื่อเสียง นิทาน รวมถึงแบบฝึกทักษะต่าง ๆ เป็นต้น

1.2.3 ขั้นหลังการฟัง (post-listening) ในขั้นนี้ ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมฝึกภาษาเพิ่มเติม เช่น การเขียนตามคำบอก จับคู่คำศัพท์ การเรียงลำดับเหตุการณ์ บทบาทสมมติ เป็นต้น นอกจากนี้ นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียนที่ได้จากการฟังนิทาน เช่น นักเรียนกล่าวว่าหากตนเป็นตัวละครในเรื่อง The Sick Lion จะไม่เชื่อคำพูดของผู้อื่นง่าย ๆ ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์ แยกแยะพฤติกรรมที่เหมาะสมหรือไม่เหมาะสมได้ สิ่งเหล่านี้ถือว่าเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Alam & Sinha (2009: 51) ที่พบว่า กิจกรรมการเล่าเรื่องในชั้นเรียนสามารถส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์และทำให้การเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่า กิจกรรมบทบาทสมมติเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะการพูด ซึ่งเป็นการถ่ายโอนทักษะการฟังที่ได้เรียนไปสู่ทักษะการสื่อสารอื่นด้วย นอกจากการทำกิจกรรมที่กล่าวมาข้างต้นนั้น จากการทำแบบทดสอบท้ายเรื่องในแต่ละสัปดาห์ พบว่า นักเรียนมีผลคะแนนเพิ่มขึ้นตามลำดับ โดยอาจกล่าวได้ว่าการฟังภาษาอังกฤษบ่อย ๆ

จะส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟังเพิ่มมากขึ้น และสามารถเข้าใจลักษณะโครงสร้างทางภาษาของภาษาอังกฤษได้ นอกจากนี้ ผลจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน (post-test) พบว่า นักเรียนมีคะแนนผลต่างแบบทดสอบท้ายบทเรียนเพิ่มขึ้น เฉลี่ยร้อยละ 55 ซึ่งมากกว่าคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียน ซึ่งมีคะแนนผลต่างเฉลี่ยร้อยละ 29.76 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีพัฒนาการความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการใช้กิจกรรมการเล่านิทานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย โดยจะอภิปรายผลที่ได้เป็น 3 ประเด็น ตามเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลดังนี้

2.1 การสอบถามความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเล่านิทานของผู้เรียนจากแบบสอบถาม พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด คือ ด้านการเล่านิทานของครูและอุปกรณ์ที่ใช้มีความน่าสนใจ มีค่าเฉลี่ย 4.94 อยู่ในระดับดีมาก ซึ่งนักเรียนให้ความเห็นว่าสามารถฟังนิทานที่ครูเล่าเข้าใจได้ดี เพราะครูมีการใช้อุปกรณ์หุ่นมือประกอบการเล่า ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องได้ง่ายขึ้น และทำให้การเล่านิทานมีความน่าสนใจ โดยมีนักเรียนบางคนให้ข้อเสนอแนะว่า อยากให้ครูและเพื่อนในห้องแต่งเป็นตัวละครในนิทาน และอยากให้ครูทำภาพเหตุการณ์ในนิทานเป็นภาพสามมิติ สามารถเคลื่อนไหวได้ เพื่อให้มีความน่าสนใจเพิ่มขึ้น ส่วนข้อที่ได้คะแนนต่ำที่สุด คือ การฟังการเล่านิทานจากแผ่นเสียงเจ้าของภาษา มีความน่าสนใจ มีค่าเฉลี่ยที่ 4.18 อยู่ในระดับดี โดยผู้เรียนให้ความเห็นว่า สำเนียงเจ้าของภาษาฟังเข้าใจยากกว่าสำเนียงของครู ซึ่งสาเหตุอาจมาจากการที่นักเรียนไม่ได้มีโอกาสได้ฟังเสียงเจ้าของภาษาในชีวิตประจำวัน ดังนั้น จึงไม่คุ้นชินกับสำเนียงเจ้าของภาษา แต่คุ้นชินกับสำเนียงครูมากกว่า จึงมีความจำเป็นที่ต้องเพิ่มสื่อการเรียนการสอนทางด้านการฟังให้แก่ผู้เรียนในชั้นเรียน เพื่อให้สามารถพัฒนาทักษะการฟังควบคู่ไปกับทักษะอื่น ๆ ได้

2.2 การสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนรายบุคคล พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ชอบการฟังนิทานภาษาอังกฤษ จากการเข้าร่วมกิจกรรม นักเรียนสามารถเข้าใจและพูดประโยคสั้น ๆ ตามเนื้อเรื่องได้พร้อมทั้งได้เรียนรู้คำศัพท์จากเนื้อหาในนิทานด้วย อย่างไรก็ตาม มีนักเรียนบางคนมีความคิดเห็นว่า นักเรียนไม่ค่อยเข้าใจการเล่านิทานจากการฟังแผ่นเสียงเจ้าของภาษา โดยอาจมาจากสาเหตุที่นักเรียนไม่ค่อยได้ฝึกฝนทักษะการฟังจากเสียงเจ้าของภาษา จึงรู้สึกว่ายาก ซึ่งสอดคล้องกับที่ Hadfield & Hadfield (2012: 10) เสนอแนะว่า ผู้สอนควรพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยเริ่มจากทักษะการฟัง ซึ่งเป็นทักษะการรับสารอันเป็นพื้นฐานการเรียนรู้คำศัพท์ สำนวน การออกเสียง ตลอดจนโครงสร้างภาษา ซึ่งถือเป็นความรู้ที่จำเป็นสำหรับใช้ในการผลิตภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนต่อไป

2.3 การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ในระหว่างการทำกิจกรรมการเล่านิทาน ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน โดยแบ่งเป็นด้านพัฒนาการความสามารถด้านการฟัง และด้านความสนใจในกิจกรรม พบว่า ด้านพัฒนาการความสามารถด้านการฟังของผู้เรียนพัฒนาขึ้น โดยพิจารณาจากการตอบคำถามในระหว่างเรียน นักเรียนสามารถตอบคำถามได้มากขึ้นตามลำดับ ถึงแม้ว่าจะมีบางคนตอบคำถามได้ไม่ชัดเจน แต่ก็อยู่ในขอบข่ายของคำตอบที่ถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของพรทิพา มีสาวงษ์ (2554: 85-86)

ที่พบว่า การเล่านิทานประกอบคำถาม เป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และสร้างความสนใจในกิจกรรมได้ ส่วนด้านความสนใจในกิจกรรม พบว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการฟังนิทาน มีความสนใจในกิจกรรมให้ความสำคัญติดตามเหตุการณ์ต่าง ๆ ในเรื่องที่ฟังเป็นอย่างดี ซึ่งแสดงถึงทัศนคติและความรู้สึกที่ดีของนักเรียน กล่าวคือ หากนักเรียนมีความสุขในสิ่งที่เรียน นักเรียนจะให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม (นันทน์ภัส นิยมทรัพย์, 2561) ทำให้การจัดกิจกรรมมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์ต่อนักเรียนมากขึ้น ดังเช่น มีนักเรียนบางคนพูดว่า “ผมอยากเป็นสิ่งโตครับ เพราะอยู่เฉย ๆ ก็มีอาหารให้กิน” “ครูครับ สัตว์ที่เข้าไปในถ้ำแล้วหายไปไหน” “สุนัขจึงจอก ฉลาดแกมโกงครับ” นอกจากนี้มีผู้เรียนบางคนพูดกับเพื่อนว่า “ลองนับรอยเท้าดูสิ มีสัตว์ที่เข้าไปในถ้ำกี่ตัว” “นกทำตัวเป็นเครื่องกระจายเสียง” เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Chou (2013: 182-183) ที่พบว่า ความสามารถในการฟังสัมพันธ์กับอารมณ์และความรู้สึกของนักเรียนคือ ถ้านักเรียนมีทัศนคติที่ดี มีแรงจูงใจในการเรียน ชอบในสิ่งที่เรียนจะส่งผลให้สามารถพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษได้ดี

ข้อจำกัดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีข้อจำกัด ดังต่อไปนี้

1. ระยะเวลาในการทดลองใช้กิจกรรมการเล่านิทานอาจยังไม่เพียงพอที่จะเห็นถึงพัฒนาการทักษะการฟังของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง โดยงานวิจัยนี้ใช้เวลาในการทดลองเพียง 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบเรียน ซึ่งไม่รวมเวลาในสัปดาห์แรกที่ผู้วิจัยทำการปฐมนิเทศและให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อน และสัปดาห์สุดท้ายที่ผู้วิจัยให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

2. คะแนนของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบท้ายเรื่อง หลังเรียนกิจกรรมการเล่านิทานในแต่ละเรื่องจบ อาจจะไม่ใช้คะแนนที่มาจากความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจเพียงอย่างเดียว แต่อาจมาจากความเข้าใจเนื้อเรื่องนิทานที่ผู้เรียนได้ฟังจากแผ่นเสียงเจ้าของภาษาและการเล่านิทานของผู้วิจัยในชั้นเรียนการสอนด้วย อย่างไรก็ตาม ผลต่างคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน อยู่ในระดับสูงคือ ร้อยละ 55 ซึ่งสามารถแสดงให้เห็นว่าความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของผู้เรียนพัฒนาขึ้นหลังจากเรียนด้วยกิจกรรมการเล่านิทาน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการเรียนการสอน

- 1.1 ควรส่งเสริมให้ผู้สอนนำการเล่านิทานภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะนิทานอีสป ไปเป็นส่วนหนึ่งของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาทักษะการฟังของผู้เรียนในระดับประถมศึกษา เนื่องจาก การฟังนิทานทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาด้วยความเพลิดเพลิน นอกจากนี้นิทานยังช่วยส่งเสริมจินตนาการ และให้คติสอนใจที่เป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิตแก่ผู้เรียน

1.2 ควรส่งเสริมให้ผู้สอนตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาทักษะการฟังของผู้เรียน ซึ่งควรเริ่มทำตั้งแต่ในระดับชั้นต้นที่ผู้เรียนเริ่มเรียนภาษาอังกฤษ โดยการสอดแทรกกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาทักษะการฟังให้แก่ผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอและหลากหลาย และควรพัฒนาทักษะการฟังควบคู่ไปกับการสอนทักษะอื่น ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตัวอย่างการใช้ภาษาจากการฟังในรูปแบบต่าง ๆ อันจะเป็นความรู้ที่ผู้เรียนจำเป็นต้องสั่งสมเพื่อสามารถนำไปใช้ในการผลิตภาษาเพื่อการสื่อสารได้

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไป นักวิจัยสามารถศึกษาการพัฒนาความสามารถในการฟังนิทานของผู้เรียนควบคู่ไปกับการพัฒนาความสามารถในการพูดได้ ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมการพัฒนาทักษะบูรณาการให้แก่ผู้เรียนด้วย เช่น ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มีการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติเป็นตัวละครในนิทานที่ได้ฟัง ซึ่งอยู่ในขั้นหลังการฟังแล้ว ในการวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยสามารถวัดผลสัมฤทธิ์ทางการพูดของผู้เรียนหลังเรียนจบแต่ละบทเรียน และวัดผลสัมฤทธิ์ทางการพูดก่อนและหลังเรียนได้ เพื่อศึกษาพัฒนาการทักษะการพูดของผู้เรียนควบคู่ไปกับพัฒนาการทักษะการฟัง เป็นต้น

สรุป

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า การใช้กิจกรรมเล่านิทานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถพัฒนาทักษะด้านการฟังของนักเรียนได้ โดยนักเรียนมีคะแนนผลต่างสูงขึ้นหลังการทดลอง เฉลี่ยร้อยละ 55 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมเล่านิทานโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ดีมาก เพราะนิทานมีเนื้อหาที่น่าสนใจ มีกิจกรรมที่หลากหลาย เหมาะสมกับความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษของนักเรียน นอกจากการพัฒนาทักษะการฟังแล้ว นิทานยังสามารถพัฒนาทักษะด้านอื่น ๆ ได้ เช่น ทักษะการพูด การออกเสียง ความรู้คำศัพท์ การคิดวิเคราะห์ ความกล้าแสดงออก รวมถึงการส่งเสริมจินตนาการที่สมวัยแก่นักเรียนในระดับประถมศึกษาได้ นิทานยังเป็นสื่อที่ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้บนพื้นฐานของความสนุก คดีสอนใจที่เป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิตแก่นักเรียน ดังนั้น ผู้สอนสามารถนำนิทานมาเป็นส่วนหนึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะด้านการฟังภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เรียนได้

เอกสารอ้างอิง

- กรรณิกา สุ่มมาตย์. (2556). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้หนังสือนิทานภาษาอังกฤษประกอบภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- จิราพร พากกร. (2557). ทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21. ค้นเมื่อ 28 กุมภาพันธ์ 2561, จาก <http://www.vcharkarn.com/varticle/60454>

- จิราภรณ์ วิญญูกุล. (2558). **การใช้กิจกรรมการเล่านิทานภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านแม่มา๋.** วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยพะเยา.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2545). **การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาการ.
- ชุตินา อาริยะชนวัชย์ และอาภาพรรณ โขสิตาภา, ผู้แปล. (2553). **รวมนิทานอีสปสอนใจ.** กรุงเทพฯ: ซีเอ็ด ยูเคชั่น.
- ชื่นจิตร ว่องวชิราพาณิชย์ และเฉลิมชัย วิโรจน์วรรณ. (2556, มกราคม). **ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ภาพประกอบการสอน ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยามบริหารธุรกิจ นนทบุรี. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ, 2 (1), 17-22.**
- ดลวรรณ พวงวิภาต. (2554). **ผลการเรียนรู้และความคงทนเรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการเรียนด้วยหนังสือนิทานอีสปสำหรับเด็กระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.** วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นันทน์ภัส นิยมทรัพย์. (2561). **ความคิดเห็นของนักศึกษาครูที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ. วารสารสังคมศาสตร์วิจัย, 9 (1), 85-86.**
- พรรณทิพา มีสาวงษ์. (2554). **ผลของการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการใช้คำถามที่มีต่อทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัย. วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี, 9 (3), 82-86.**
- ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และอัจฉรา ชำนิประศาสน์. (2545). **ระเบียบวิธีการวิจัย.** กรุงเทพฯ: พิมพ์ดีการพิมพ์.
- สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ. (2560). **ประกาศผลสอบรายโรงเรียน.** ค้นเมื่อ 28 กุมภาพันธ์ 2561, จาก <http://www.niets.or.th/th/catalog/view/2989>
- อนงนาฏ เศรษฐการ. (2553). **การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดสุวรรณคีรีวงก์ โดยใช้ชุดการเรียนรู้ห้องเรียนชายทะเล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภูเก็ต.** สารนิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อารีญา เชี่ยวจอยหอ. (2551). **การใช้การเล่าเรื่องเพื่อเพิ่มความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอัสสัมชัญคอนแวนต์ สีสม.** สารนิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Alam, Z. & Sinha, B. S. (2009, February). Developing listening skills for tertiary level learners. **The Dhaka University Journal of Linguistics, 2 (3), 19-52.**
- Chou, H. (2013, February). A content-based approach to teaching and testing listening skills to grade 5 EFL learners. **The International Journal of Listening, 27, 172-185.**

- Ellis, B. F. (1995). **Storytelling**. New York: Oxford University Press.
- Hadfield, J. & Hadfield, C. (2012). **Introduction to teaching English**. New York: Oxford University Press.
- Harmer, J. (2013). **How to teach English**. Bangkok: Pearson Education Indochina.
- Hsu, T. C. (2015, October). Telling tales: using storytelling to teach EFL kindergarten students in Taiwan. **International Journal of Research Studies in Education**, 4 (4), 13-25.
- Indramavan, A. (2013, December). Improving the student' English speaking competence through storytelling (study in Pangeran Diponegoro Islamic College (STAI)). **International Journal of Language and literature**, 1 (2), 18.
- Moussa, J., Ayres, P. & Sweller, J. (2012, December). Improving listening skills in English as a foreign language by reading rather than listening: A Cognitive Load Perspective. **Applied Cognitive Psychology**, 26, 391-402.
- Sabina, S. (2016, April). Developing speaking skills in English as a second language for employability. **Language in India Journal**, 16 (4), 80-85.
- Safdarian, Z. (2013, July). The influence of storytelling on elementary level students: A triangulated study among foreign language learners. **International Journal of English and Education**, 2 (3), 78.